

اعتقاد به دعا راهی به سوی تحکیم سرمایه اجتماعی

محمود عبایی^۱، سید علی طاهری^۲، پیمان غنیمت^۳، نرجس مظفری^۴

۱-دکتری فلسفه اسلامی و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب.

۲-گروه معارف اسلامی، واحد علی آباد کتول، دانشگاه آزاد اسلامی، علی آباد کتول، ایران (دکتری الهیات گرایش علوم قرآن و حدیث).

۳-دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، قزوین، ایران. (دانشجوی دکتری تصمیم‌گیری و خط‌مشی‌گذاری عمومی)

۴-دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، گرگان، ایران. (دانشجوی مقطع دکتری رشته مدرسی معارف اسلامی)

چکیده

هدف از تحقیق حاضر بررسی ارتباط بین اعتقاد به دعا و سرمایه اجتماعی در بین ساکنان شهرستان گرگان می‌باشد. جامعه آماری در این تحقیق مردم شهرستان گرگان می‌باشد که از بین آنان تعداد ۵۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. به منظور گردآوری اطلاعات از مطالعات کتابخانه‌ای و هم‌چنین پژوهش‌های میدانی استفاده شده است. ابزار گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه سرمایه اجتماعی و پرسش‌نامه اعتقاد به دعا می‌باشد. روایی ابزار اندازه‌گیری به وسیله روایی محتوایی مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن‌ها توسط نرم‌افزار SPSS محاسبه و ضریب آلفای کرونباخ در نهایت برای پرسش‌نامه سرمایه اجتماعی به عدد ۰,۸۳۹ و برای پرسش‌نامه اعتقاد به دعا به عدد ۰,۹۰۶ به دست آمد. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها در این تحقیق ضریب همبستگی اسپیرمن، آزمون من‌ویتنی و آزمون فریدمن می‌باشد. نتایج نشان داد: بین خودآگاهی، خودمدیریتی، آگاهی اجتماعی، مدیریت روابط و به طور کلی سرمایه اجتماعی و اعتقاد به دعای ساکنان شهرستان گرگان رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد؛ تفاوت معنادار بین خودآگاهی، خودمدیریتی، آگاهی اجتماعی، مدیریت روابط و به طور کلی سرمایه اجتماعی از نظر گروه‌های جنسیتی وجود دارد. هم‌چنین نتایج آزمون فریدمن نشان داد از بین مولفه‌های سرمایه اجتماعی مدیریت روابط در اولویت اول، خودمدیریتی در اولویت دوم، خودآگاهی در اولویت سوم و در نهایت آگاهی اجتماعی در اولویت چهارم قرار دارد.

واژگان کلیدی: سرمایه اجتماعی، اعتقاد به دعا، خودآگاهی، خودمدیریتی، آگاهی اجتماعی.